

CHARIS, EEN NIEUWE STRUCTUUR, EEN NIEUWE TIJD VOOR KCV

Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien (Johannes 7,38), Mateloos schenkt God zijn Geest (Johannes 3,34), het water dat ik geef zal in u opborrelen (Johannes 4,14).

Wie of wat is een stroom van genade?

Als paus Franciscus een definitie geeft van katholieke charismatische vernieuwing, dan spreekt hij van een *stroom van genade*. Bij die woorden denk ik aan levend water dat vanuit de tempel de wereld instroomt (Ezechiël) en aan Jezus' uitspraken over levend water.

Wij zijn stenen in die tempel, waaruit levend water de wereld in kan stromen. Wat Jezus aankondigt hebben miljoenen mensen ervaren als een doorbraak van de Heilige Geest, een zodanig vol worden van de Heilige Geest dat het overstromd, via je lippen hoorbaar wordt, via je gelaatsuitdrukking zichtbaar wordt en via je liefdebetoon ervaarbaar wordt. 'Vandaag de dag zijn er naar schatting meer dan 120 miljoen mensen over de hele wereld die kunnen getuigen een levensveranderende ervaring van de Heilige Geest door hun contact met katholieke charismatische vernieuwing', staat in het voorwoord van de statuten van CHARIS.

Let op de verwarring

"Wij zijn dus een stroom van genade", hoor ik dan iemand zeggen. "De paus zegt het zelf!" Maar dat lees je niet terug in de officiële tekst van de toespraken van paus Franciscus hierover. Dit is wel een verwarring die we heel goed onder ogen moeten zien als we iets van CHARIS willen maken.

Maken we gebruik van de afkorting dan roept de uitspraak "De KCV is een stroom van genade", zeker verwarring op. Laat ik het proberen uit te leggen met het beeld van een rivierbedding en het stromende water in die rivier. De organisaties die zich jaar in jaar uit inzetten om een bedding te maken voor die stroom van genade, die worden gemakshalve

met hoofdletters (zeker in het Engelse taalgebied) Katholieke Charismatische Vernieuwing genoemd. Sinds de jaren negentig in Nederland ook kortweg *De KCV*. Daardoor is het nog meer als een clubnaam in gaan klinken.

Iemand schreef me vorige maand: *In Nederland alleen al zijn er heel veel katholieken, die zich verwant voelen met deze hernieuwde aandacht voor de Heilige Geest en zijn gaven, maar die niet per se deel uitmaken of verbonden zijn met de KCV.*

Die organisaties - waar jullie en ik zich ook voor inzetten - zijn echter zelf niet de stroom van genade.

Die organisaties helpen mensen ontvankelijk te blijven voor het levende water van de Heilige Geest, ze helpen te onderscheiden wat wel en niet van de Geest is, ze helpen te doen waar de Geest toe aanzet en ze stimuleren groepen die soms een zetje nodig hebben om bedding te blijven voor die stroom van genade.

Maar die organisaties zijn niet zelf de stroom van genade.

Historische lijnen

In de statuten van CHARIS gaat het over een specifieke stroom van genade die katholiek, charismatische en vernieuwend is en die op gang kwam in 1967. Je kunt daarin een verwijzing zien naar in het *Duquesneweekend* in Pittsburgh, Verenigde Staten; en ook naar andere beginpunten in 1967. In ieder geval zeggen de statuten erbij dat deze vernieuwing een vrucht is van het Tweede Vaticaans concilie, dat twee jaar daarvoor was afgesloten. Bedoeld zal zijn dat het concilie met haar onverwachte sterke positieve uitspraken over charisma's de gunstige voorwaarden heeft gecreëerd voor een charismatische vernieuwing binnen de Rooms-Katholieke Kerk.

Het Duquesneweekend

Uit getuigenissen weten we hoeveel katholieke en oecumenische lijntjes er samen kwamen in dat *Duquesneweekend*. En die lijntjes werden na dat weekend niet afgebroken.

Er was een heel samenspel van gebeurtenissen waarin pinksterchristenen, een overwegend episcopale oecumenische gebedsgroep, rooms-katholieke medewerkers van de Cursillobeweging, theologisch goed geschoolde katholieken en twee boeken een hele belangrijke rol speelden.

Het *ene boek* gaat over pinkstervoorganger David Wilkerson die getuigt over de doop in de Heilige Geest en zijn werk onder drugsverslaafden. De verfilming van dat boek, *Het kruis in de asfaltjungle*, is nog in Antwerpen vertoont bij het begin van deze vernieuwing in Vlaanderen. Film kijken en daarna de mogelijkheid er over door te praten. Het *andere boek* gaat over tongentaal.

Historisch zien we iets van een lopend vuurtje van het *Duquesneweekend* in Pittsburgh naar South Bend en Ann Arbor. Mede vandaaruit verder naar Toronto, Californië en Texas. (De persoonlijke getuigenissen hierover staan in het boek [As by a new Pentecost](#) van Patti Gallagher) Vanuit Noord-Amerika ging het verder naar Australië, Vlaanderen, Nederland en heel veel andere landen.

Uitgeverijen en dienstencentra gingen deze stroom van vernieuwing ondersteunen. Nieuwe gemeenschappen namen deze ervaring van de Heilige Geest en zijn gaven in hun spiritualiteit op als essentieel element. Gemeenschap Emmanuel, Zaden van het Woord, Jeruzalemgemeenschap, Chemin Neuf, Jesus Youth et cetera.

Deze centra en gemeenschappen *zijn* niet zelf de katholieke charismatische vernieuwing, maar die stroom van genade in hen heeft wel een bedding. En dat geldt ook voor KISI-God's

singing kids, LifeTeen, Mothers Prayers en vele nieuwe apostolaatswerken meer.

Oecumenische stroom van genade

Het voorwoord van de statuten begint direct al in de openingszin dat deze stroom van genade deel uitmaakt van een nog veel bredere stroom, namelijk van een oecumenische stroom van genade. Die is nog veel breder en omvangrijker dan katholieke charismatische vernieuwing. Dat wisten we al, maar nu staat het ook met zoveel woorden heel nadrukkelijk in het voorwoord van de statuten van CHARIS, een basistekst waar wij mee moeten gaan werken.

Onafhankelijk van het Duquesneweekend zijn er op tal van plaatsen in de wereld rooms-katholieken geïnspireerd door pinksterchristenen en andere niet-katholiek christenen die eerder al een vervulling met de Heilige Geest hadden ervaren.

De Vlaamse pater Jos Biesbrouck mocht op 11 mei 1965 in Utrecht (dus nog tijdens het concilie) de prominente pinkstervoorganger David Du Plessis ontmoeten. Deze kwam rechtstreeks uit Rome, waar hij op uitnodiging van Kardinaal Bea fungeerde als officiële waarnemer op het Tweede Vaticaans Concilie. Na een lang gesprek liet pater Jos over zich bidden om gedoopt te worden in de Heilige Geest, ontving hij eerst aarzelend maar daarna overvloedig het charisma van tongentaal (zie 0035 op www.stucom.nl).

Deze ervaring nam hij mee naar Vlaanderen, en dat was dus al een vrucht van het concilie, terwijl het nog geen 1967 was. Ook in Nederland hebben enkele priesters al voor 1967 een doop in de Heilige Geest ervaren.

Ook de beweging rond het tijdschrift Vuur, die later vorm kreeg in de oecumenische Charismatische Werkgemeenschap Nederland leverde een belangrijke impuls voor

charismatische vernieuwing in de Rooms-Katholieke Kerk in Nederland.

Oecumenisch geboren

Paus Franciscus heeft er bij de viering van 50 jaar Vernieuwing nadrukkelijk op gewezen dat deze vernieuwing 'oecumenisch geboren is'. Dat zijn beeldende woorden.

[1 juni 2014](#) zei hij: "Herinner je 'dat de Charismatische Vernieuwing in wezen oecumenisch is'... Katholieke vernieuwing verheugt zich over wat de Heilige Geest, bewerkt in de andere kerken ([Eerste Mechelse document](#) 5,2 2. De oecumenische dimensie; zie [0236](#) en [0389](#) op www.stucom.nl).

Op [3 juni 2017](#) zei hij: "Hij, die het vijftig jaar geleden begon en wat voortbracht...? Een instituut? Nee. Een organisatie? Nee. Maar wel een stroom van genade, de stroom van genade van katholieke charismatische vernieuwing. Een werk dat van geboorte katholiek was...? Nee. Het werd oecumenisch geboren! Het werd oecumenisch geboren, omdat de Heilige Geest eenheid schept en dezelfde Heilige Geest de inspiratie gaf om zo te zijn! Het is belangrijk om de [geschriften van kardinaal Suenens hierover](#) te lezen: dat is heel belangrijk! (zie [0427](#) en [0235](#) op www.stucom.nl).

Betrouwbaar blijken in de Katholieke Kerk

In de eerste vijftig jaar van deze vernieuwing moest vaak verdedigd worden dat deze vernieuwing echt helemaal katholiek is. Bij de *Gemeenschap Emmanuel* hoorde ik vorige maand nog zeggen dat hun stichter in die eerste jaren van de katholieke charismatische vernieuwing in Ann Arbor de doop in de Heilige Geest ontving, en dat hij de gemeenschap daar heeft ervaren als een overwegend protestantse gemeenschap. Zo wilde hij zelf niet zijn. Dus terug in Parijs profileerde zijn gemeenschap Emmanuel nadrukkelijk als rooms-katholiek, zonder oecumenische roeping. Hier en daar kun je dus nog te horen krijgen dat de katholieke

charismatische vernieuwing oecumenisch of overwegend protestants zou zijn.

Die gemeenschap in Ann Arbor, die zo belangrijk is geweest voor de verbreiding van de katholieke charismatische vernieuwing (en waar onder meer het *Sword of the Spirit*-netwerk van gemeenschappen uit voortkwam waar ook de Brusselse Jeruzalemgemeenschap bijhoort), heeft nog een hele worsteling doorgemaakt met haar oecumenische en katholieke identiteit.

Nieuwe tijd

Inmiddels is de oecumene veel verder gekomen en de maatschappij in de afgelopen vijftig jaar heel erg veranderd. Als christenen hebben we elkaar steeds meer gevonden en ook steeds meer nodig. Oecumenisch-zijn is bovendien een wezenlijk deel van onze roomse-katholieke identiteit. En de charismatische vernieuwing heeft al heel veel katholieken voortgebracht, die met hun spiritualiteit niet alleen gedoogd worden, maar ook een steeds grotere verantwoordelijkheid in de wereldkerk dragen.

Dienaren van de stroom van genade

Nogmaals, laten we dus niet zeggen: "Wij zijn een stroom van genade". Want deze slordige uitspraak zal de bedoelingen van CHARIS zeker ondermijnen, volgens mij. Wij zijn zelf niet die stroom van genade, maar wel *dienaren* van die stroom van genade. Paus Franciscus roept ons op die dienaren te zijn. Aan het einde van zijn toespraak op 3 juni 2017 groeit hij wel de twee beeldspraken weer door elkaar als hij - na een samenvatting van wat ons te doen staat - zegt: 'Dit is wat de Kerk en de paus verwachten van jullie, katholieke charismatische vernieuwing, van jullie allemaal, allen die onderdeel geworden zijn van deze stroom van genade.' Hij spreekt dus de mensen die daar aanwezig waren in Circus Maximus in Rome aan als onderdelen van deze stroom van genade. Maar die je, Paulus noemt soms ook personen een genadegave (Efeziërs 4,11).

Vertaalprobleem

Extra complicatie is dat we soms dezelfde woorden gebruiken in vertalingen terwijl ze in

verschillende talen toch een iets andere betekenis hebben. Denk vooral aan de woorden bewegingen, moviamenti, stroming, vernieuwing. In culturen waar het woord beweging vooral 'georganiseerde groepering' betekent (bijvoorbeeld in Vlaanderen), daar strijden we tegen de gedachte dat de Vernieuwing een beweging is. Maar in veel Latijns-Amerikaanse oren snappen ze echt niet waar we het dan over hebben.

Op 1 juni 2014 zei de paus het ook zo: "Jullie, charismatische vernieuwing, hebben een grote gave van de Heer ontvangen. Jullie zijn geboren uit de wil van de Geest als 'een stroom van genade in de Kerk en voor de Kerk.' Dit is jullie definitie: een stroom van genade." In deze uitspraak is het onderscheid tussen de rivierbedding (onze organisaties) en het levende water (stroom van genade) niet terug te vinden.

Die naamgeving 'katholieke charismatische vernieuwing'

Aanvankelijk heette deze vernieuwing *Catholic Pentecostals*. Ergens aan een keukentafel met mensen als Ralph

Martin werd de naam *katholieke charismatische vernieuwing* gekozen. Een naam die de lading een beetje dekt, net als de naam *vernieuwing door de Heilige Geest* niet helemaal de lading dekt. Zoals de volle rijkdom van het gedoopt worden in de Heilige Geest niet in definities en woorden te vangen is (uitspraak van dr. Mary Healy), zo is ook geen naam afdoende om de volle rijkdom van die stroom van genade te weerspiegelen. Nog een moeilijkheidsfactor extra: Een naam moet volgens de Nederlandse spellingsregels met een hoofdletter worden geschreven, een stroming met kleine letter. In het Engels gelden weer andere regels. De officiële statuten van CHARIS zijn in het Engels. Op één plaats na wordt in die statuten consequent geen lid wordt gebruikt maar steeds geschreven: Catholic Charismatic Renewal, zonder 'the' ervoor. Alle nadruk ligt daarmee op het woord vernieuwing.

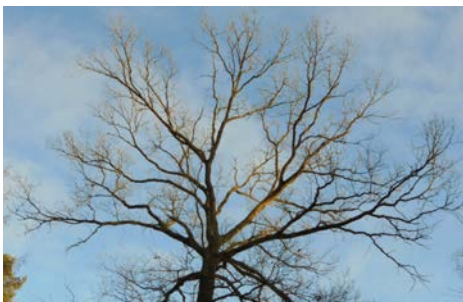
Waar staan wij nu?

Je zou kunnen zeggen dat de katholieke charismatische vernieuwing eruit ziet als een boom.

De vele vertakkingen symboliseren de vele expressies die deze vernieuwing heeft gekregen in een zelfstandige takken.

*Wat voor een boom zijn we nu?
Laten we er een paar van bekijken.*

Heeft onze boom iets van takken van de ene boom die geënt zijn op de stam van een andere boom?

Zijn we alle kanten opgegroeid?

Zat de Heilige Geest eerst in deze boom en is die vogel weggevlogen?

Zijn we een gesnoeide boom?

Zijn we een boom die alweer uitloopt?

Of voelen we ons meerals afgesnoeide takken?
Weet dan dat ook daarmee nog van alles is te maken. Als ze nog niet zo lang geleden zijn afgesneden kun je ze weer in vruchtbare grond kunt steken, zodat er een nieuw boompje uitgroeit.

In de takken gaan zitten

Een ieder geval lijkt de Vernieuwing vertakkingen te hebben naar alle kanten. “We zijn in de takken gaan zitten”, zei de voorzitter van de KCV in Nederland mij laatst.

CHARIS kan ons helpen de hele boom weer te zien en de gezamenlijke roeping van al die takken en van de hele boom.
Wat heeft paus Franciscus daartoe gedaan?

Hoe is CHARIS ontstaan?

Paus Franciscus werd als paus gevraagd iets over de katholieke charismatische vernieuwing te zeggen op 1 juni 2014. Bereidwillige leiders van verschillende netwerken reikten hem de nodige teksten aan die hij dan zou mogen uitspreken. Maar paus Franciscus koos zijn eigen bewoordingen. Hij had goed geluisterd naar iedereen en had ook zijn positieve ervaringen in Argentinië. Hij zag dat het Vaticaan van twee organisaties de statuten had erkend en dat die twee elkaar nogal overlaptten. Hij was blij dat ze nu samenwerken en een gezamenlijk kantoor hebben. Hij wist ook dat de Italiaanse bisschoppenconferentie lang geleden statuten had goedgekeurd van een grote strak geleide katholieke charismatische organisatie, die zich op grond van die statuten lange tijd opwierp als **DE** KCV, waar anderen zich aan moesten conformeren.

Een jaar later, op 12 juni 2015 schreef paus Franciscus aan de voorzitters van ICCRS en Fraternity: *Perhaps the time has arrived in which the one current of grace (the definition is not mine, it is that of Cardinal Suenens, as you know), should have one international*

extended service, here in Rome, where ICCRS, Catholic Fraternity and all the other realities are equally represented, and where the Holy Spirit can be the only guide and driver....’

Vrij vertaald: Wordt het niet tijd dat deze stroom van genade één enkele internationale service krijgt hier in Rome, waarin ICCRS, Catholic Fraternity en al de andere realiteiten gelijkkelijk vertegenwoordigd zijn; met de Heilige Geest als enige gids en chauffeur.

Al een paar maanden later schreef paus Franciscus ([30 oktober 2015, in een brief aan de Fraternity](#)): hoe ver zijn jullie nu met samenvoegen? Komt het er binnenkort van?

Hij benoemde vervolgens een paar mensen rechtstreeks om dit proces snel tot resultaat te brengen: Michelle Moran van ICCRS en de Argentijn Pino Scafuro van de Fraternity. Die hebben met een klein comité iets voorbereid en statuten uitgedacht, in samenwerking met kerkrechtdeskundigen van het Vaticaan. Daaruit zijn de statuten van CHARIS voortgekomen die in het voorjaar van 2018 wereldkundig werden gemaakt.

In het proces van samenvoeging van ICCRS en Fraternity heeft in een van de kleine bijeenkomsten een zeer opmerkelijke profetie geklonken. Michelle Moran vertelde dat in Assisi, 21 maart 2018. Een aantal woorden daarvan heb ik kunnen opschrijven en zijn, vrij vertaald: “Mijn kinderen Ik hou van jullie. Stop ermee. Stop jullie spelletjes, jullie bezig zijn met posities. Veertig jaar verdeeldheid. Een generatie is voorbijgegaan. Als jullie niet gaan doen waar Ik jullie voor bestemd heb (eenheid) dan roep Ik er anderen voor. Eenheid, niet van structuren maar van harten.” Hierbij moet ik denken aan het woord uit Jeremia 18 dat gisteravond in de lofprijzing klonk. De Heer als pottenbakker ziet dat een pot niet goed is en maakt gewoon weer een andere pot. Ook Hosea 6,1-3 kwam naar voren gisteravond en zou je op CHARIS kunnen betrekken. “Hij heeft ons

verscheurd, Hij zal ons ook genezen; Hij heeft wonden geslagen, Hij zal ze ook verbinden. Na twee dagen maakt Hij ons weer levend, op de derde dag laat hij ons weer opstaan om weer te leven in zijn nabijheid... En komt hij over ons als de regen, als de lenteregen die de aarde drenkt.”

Allerlei gevoeligheden

Uiteraard spelen er allerlei gevoeligheden en belangen mee in dit proces van samenvoeging op internationaal (en nu ook op nationaal niveau). Leiderschapsposities, gezichtsverlies, persoonlijke verhoudingen, grote cultuurverschillen en taalbarrières speelden mee. De documenten die ten grondslag liggen aan CHARIS werden dan ook zo neutraal mogelijk gepubliceerd, zonder dat ICCRS of de Fraternity het als een overwinning of nederlaag zou kunnen ervaren.

Onze woordkeus blijft een punt van aandacht. Want KCV is niet meer synoniem voor de

Vernieuwing. In het spraakgebruik komen we tegen: “Nee, wij zijn geen KCV, wij behoren bij het European Netwerk of Communities (ENC), wij zijn geen KCV maar Gemeenschap Emmanuel.” En: “De KCV en de Gemeenschap Maria-Kefas hebben samen de conferenties in Hoogstraten georganiseerd.”

Als we het onderscheid maar in het oog houden tussen de stroom van genade en de beddingen die deze stroom doorlaten, dan is het niet zo'n probleem. Maar pijn en verwarring zullen onvermijdelijk zijn. Tijdens de profetische consultatie in Assisi kwam de boodschap naar voren dat evangelisatie en komende veranderingen pijn kunnen doen. Zelf heb ik dat ervaren als een aankondiging dat de overgang naar CHARIS voor sommigen pijnlijk zal zijn. Gevestigde posities op moeten geven. ICCRS te moeten opheffen bijvoorbeeld. Maar ik denk dat we vooral heel veel vreugde aan CHARIS gaan beleven en heel veel goede vruchten zullen gaan zien.

Heldere doelstellingen

Laten we ons nu focussen op de heldere doelstellingen die in de statuten van CHARIS genoemd worden en elkaar als takken en onderdelen van de boom de vraag stellen hoe die doelstellingen het beste kunnen worden bereikt.

De algemene doelen van CHARIS zijn:

- a) De genade van doop in de Heilige Geest doorheen de Kerk te helpen verdiepen en te bevorderen.
- b) De uitoefening van charisma's in de hele Kerk bevorderen.
- c) De geestelijke verdieping en heiligheid aanmoedigen van mensen die de ervaring van doop in de Heilige Geest leven.
- d) Toewijding aan evangelisatie aanmoedigen.
- e) Samenwerking aanmoedigen tussen gemeenschappen die geboren zijn vanuit katholieke charismatische vernieuwing

f) De oecumenische dimensie van katholieke charismatische vernieuwing en de toewijding in dienstbetoon aan de eenheid van alle christenen bevorderen.

g) Specifieke onderwerpen identificeren en bevorderen die kunnen helpen de genade van Pinksteren te verdiepen.

h) Netwerkvorming en samenwerking aanmoedigen tussen realiteiten in katholieke charismatische vernieuwing op het gebied van vorming, evangelisatie et cetera.

i) Dienstbaarheid aan de armen en sociale actie door katholieke charismatische vernieuwing bevorderen.

j) Gelegenheden voor training en vorming organiseren, afgestemd op de noden die

verwoord zijn door de Algemene Vergadering [en nationale CHARIS-overleg?].

k) Leden van de clerus en religieuzen in staat stellen hun ervaring met katholieke charismatische vernieuwing te verdiepen en er meer ten volle aan deel te nemen.

l) Gemeenschap bevorderen

-tussen personen die betrokken zijn bij verschillende realiteiten binnen Katholieke Charismatische Vernieuwing;
-met kerkelijke bewegingen die niet vanuit deze stroom van genade ontstaan zijn;
-en met andere christelijke kerken en gemeenschappen, in het bijzonder die de ervaring van Pinksteren leven.

m) Grote evenementen, colloquia en leidersbijeenkomsten organiseren om de ervaringen met de Heilige Geest te kunnen delen en uitwisselen.

Welk van deze doelstellingen verdient in de komende jaren veel meer aandacht in Vlaanderen?

Op nationale niveau

Wat wordt er nu op nationaal niveau door CHARIS gevraagd?

- Vraag en antwoord nummer 10:

Een *nationale service van/voor gemeenschap* vormen, waarin alle charismatische expressies vertegenwoordigd zijn. Daartoe bijeenkomsten organiseren om gemeenschap te bevorderen (www.stucom.nl 0439uk).

In de statuten zelf staat:

“Ze moeten daartoe zo inclusief mogelijk zijn en open voor nieuwe en opkomende realiteiten. Het model richt zich meer op gemeenschap dan op bestuur of structuur.”

Kennen jullie in Vlaanderen niet opkomende realiteiten van charismatische vernieuwing?

Zo inclusief mogelijk! Wat houdt dat in?

“Nationale Dienstorganen van Gemeenschap (*National Service of Communion*) zouden moeten bestaan uit vertegenwoordigers van realiteiten en uitdrukkingsvormen (expressies)

van de stroom van genade die zichzelf identificeren als deel van katholieke charismatische vernieuwing en die gemeenschap willen bouwen met brede en diverse familie van katholieke charismatische vernieuwing. Daarin mogen inbegrepen zijn gebedsgroepen, gemeenschappen, netwerken, scholen voor evangelisatie, religieuze instituten, uitgeverijen, bijzondere bedieningen, oecumenische initiatieven, jeugd et cetera.”

Welke uitgeverijen in België hebben met publicaties deze stroom van genade ondersteund?

Welke gemeenschappen zijn uit deze stroom van genade voortgekomen en aanwezig in België?

Welke personen met hun eigen netwerk zijn geïnspireerd door deze stroom van genade actief in de Kerk en in de oecumene? En hoe zou CHARIS hen bijeen kunnen brengen om samen aan de doelstellingen van CHARIS te kunnen bijdragen?

Retraites Borreman, weekenden Patrick Lens, uitgeverij Carmelitana, Fiat association, Gemeenschap Emmanuel, Zaden van het Woord, Jeruzalemgemeenschap, Chemin Neuf, KCV-interdiocesaan team, diocesane KCV teams, Huize Tabor, Life Teen, KISI-kids, anderstaligen (niet Nederlands en niet Frans, maar wel katholiek en charismatisch: Jesus Youth in Leuven, Filippino's, Afrikanen, Polen,.....)

Het doel

Het doel van een *Nationale Dienstorganen van Gemeenschap* is: de brede en diverse familie van katholieke charismatische vernieuwing op te bouwen en te versterken (art. 15).

In Nederland hebben we alle mogelijke kandidaten benaderd en gaan we op 20 maart 2019 een eerste bespreking houden. Met de leiding van Gemeenschap Emmanuel hebben we een voorgesprek gehad. Jullie hebben in Vlaanderen al twee ontmoetingen tussen vertegenwoordigers van drie gemeenschappen en de KCV.

De vraag is niet wat we van elkaar vinden, maar hoe we in Vlaanderen en Nederland de doelstellingen van CHARIS het beste kunnen bereiken/bevorderen.

Leiderschapsfuncties

Paus Franciscus sprak zich ook uit over kleine details die ongelooflijk belangrijk kunnen zijn, zoals: iedere leider heeft voor een vooraf afgesproken periode de leiding en nooit voor onbepaalde tijd.

Als dienaren van de stroom van genade zullen wij nooit met pensioen gaan. Onze toewijding is tot onze laatste snik. Maar de functies die we in de verschillende fases van ons leven vervullen en de bevoegdheden die we daarbij hebben, die moeten we steeds weer tegen het licht houden en ter beschikking stellen als er weer een termijn verstreken is. En niet pas als er onvrede ontstaat, want dan wordt het onnodig persoonlijk.

Ik moet bekennen dat ik al dertig jaar leiding geef aan ons kleine gebedsgroepje in Wijk bij Duurstede. Vorig jaar kreeg ik bezoek van een van de leden die een ander lid had meegenomen om samen mij ergens over aan te spreken. Iets wat haar heel hoog zat. Daar was ik behoorlijk van onder de indruk. Kennelijk deed ik iets echt niet goed. Ik liet mijn vaste patroon van leidinggeven los en nam een meer afwachtende houding aan. Wonderlijk veel inbreng kwam er toen van degene waar ik het meest mee had gebotst. Ik liet de controle los, waardoor anderen meer ruimte kregen. En ik zag dat de Heer het zegende.

Kritiek ontvangen kan pijnlijk zijn. Dat pijnlijke werd ons ook in de profetische consultatie in Assisi vorig jaar aangezegd.

“Zo inclusief mogelijk” opgaan in een *Nationale Service van Gemeenschap*, een *Nationaal Dienstorgaan van en voor Gemeenschap*. Niet om een mening over

elkaar te hebben maar om op de doelstellingen gericht te zijn.

Diversiteit blijft

Die stroom van genade die vermengt zich met allerlei eigenschappen van mensen die zeer verschillend zijn. Grote verschillen in cultuur, in temperament, in verwachtingen, in manieren van leven, in soorten liederen en muziek zorgen ervoor dat al die expressies van katholieke charismatische vernieuwing een enorme diversiteit kennen. En dat is een geweldige rijkdom.

Nieuwe fase

De statuten van CHARIS luiden een nieuwe fase in als wij ze goed gaan gebruiken en ernaar handelen. We zullen onszelf daarin nog wel tegengekomen.

Schrijvers van *Doof Geest niet uit* (het rapport waar het vanmiddag over zal gaan) geven hierbij een mooi advies. Ze dagen de lezers uit tot een diepere trouw aan het evangelie, onbegrensd te openheid voor de Heilige Geest van God en grotere waardering voor alle volgelingen van de Heer Jezus Christus.

Zelf heb ik daarbij geleerd dat juist die volgelingen van Jezus waar ik zelf het minst op lijk, mij extra veel kunnen leren.

Tip

Voor verdere bezinning in verband met CHARIS nog deze tip: bekijk de video met uitspraken van paus Franciscus in zijn diverse richtinggevende toespraken, samengesteld door Oreste Pesare.

<http://www.iccrs.tv/topics-en/ccr/pope-francis-and-the-catholic-charismatic-renewal/>

Ik hoop dat we samen een versie met Nederlandse ondertiteling kunnen realiseren.

Kees Slijkerman
23 februari 2019